

Sec. No. 52692

॥ यद्गुप्तकृत्तमाष्टमीमहात्मका ॥

जन्माष्टमीमाहात्म्य



Acc. No. 52692

॥ यद्गुरुतत्त्वज्ञानाद्यमी महात्मका ॥



जन्म० ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ कृष्णजन्माष्टमी कथा लिख्यते ॥ इन्द्र उवाच ॥  
 ॥१॥ च ॥ हे नारद मुनि मे वद सर्वं शास्त्र विस्मरद ॥ ब्रह्मिन् ब्रह्मोत्तमं देवयेन मु  
 निर्भक्तैश्चरणम् ॥१॥ नारद उवाच ॥ त्रेतायुगस्य चांते हिवा परस्य समा  
 गमे दैत्य कंसारव्य उत्पन्नः पाप्मिषो दुष्ट कर्मी कृत ॥२॥ स्वसातस्य म  
 हाश्रेष्ठा देवकी नाम शोभना तस्याः पुत्रोऽमो यो हि सह निष्पत्तिद नवम्  
 ॥३॥ इन्द्र उवाच ॥ ब्रह्मिन् दैत्यत्वेन वार्ता दैत्यस्य तस्य हि किमर्घ्यं देवकी पु  
 त्रोऽह निष्पत्ति च मानुलम् ॥४॥ नारद उवाच ॥ एषो दैत्येन देवतः पाप्मिषु  
 रद  
 ५३

रामः  
 ९



नदुरात्मना केनेन विधिना विप्रमममृत्युर्भविव्यति ॥१॥ देव उवाच ॥ यद्  
वेन्द्रस्य भार्या पावसुदेवस्य देवकी त्वत्ससा वासुदेवारे विद्यते चाह माषिणी  
॥६॥ तस्याः पुत्रोऽष्टमो यो हि कृष्णनाम्ना भविष्यति भास्करो दयके काया  
त्वा मेकह निव्यति ॥१॥ माद्ये मासि सिते पक्षे सप्तम्यां दानवे प्रवर भविष्यति  
त्वया पुङ्गव कृष्णेन च महान्तमजा ॥८॥ संजाने निजितं तत्र त्वामेव सद निव्यति  
॥ अत्रार्थे चात्मनः कंस कार्यारक्षा प्रयुक्ततः ॥१॥ नारद उवाच ॥ इत्यु  
क्तं तेन भो शक्र कंसं कृत्वा ह निव्यति चात्र संशयः कार्यस्वया एव सु



जन्मा० रेण्वर ॥१०॥ इंदुवाच ॥ तस्य कस्य स्यात्वावर्तवर्तुमुनिदुग्धककपं हसः स  
 (१२) मुत्पन्नः कपं कं संहतिष्यति ॥ ११ ॥ केनैव विधिना तेन युध्यते कपुनः पु  
 नः अस्त्रपुत्रमुनिश्रेष्ठ तन्ने कपयदारद ॥ १२ ॥ **एतन्नाच ॥** कं सो न्ना  
 ममहा **हेत्यः** प्रतिहारमथाब्रवीत् देवकी मत्स्यसायाचरक्षितव्या  
 त्वयेवसा ॥ १३ ॥ एवमस्मिन्नितेनोक्तं कदाचित्सप्रयेततः यमुनां सा गता  
 तत्र परतः मादाप्रदुःखिता ॥ १४ ॥ बटवक्षोस्ति तत्रैव घनच्छायातिदी  
 र्घकः ॥ १५ ॥ उषविष्यातरोच्छायां हृदंतीस्वकीतदा ॥ १६ ॥ यश्चेतदनामत

राम०

ॐ

(१२)



चं जीतसी काले समागता भार्या च नंद जोष स देव की प्रति साव्रवी ॥ १९ ॥  
 किमप्येते दनं कांते क्रियते ॥ न भृशं त्वया सत्यं कथ्यतामेव प्रसादं कु  
 रमां प्रति ॥ १९ ॥ उवाच देव की बाण्य यशोदां प्रति दुःखिता कंसो नाम  
 मम भ्राता पापिष्ठो डेष कर्म कृत् ॥ १९ ॥ दुर्वृत्त्या निहतास्ते नष्ट पुत्रा  
 अतथा फल एव अष्टमो विद्यते गर्भे मम विनंद सुवर्णमे ॥ १९ ॥ भूति  
 व्यति हि पुत्रो मे सत्यमेव नारायणः कंसः सोऽपि ब्रह्मद्वेषो ह विष्यति  
 ततो मया ॥ २० ॥ शो दनं क्रियते कांते फल एव हि गुर्विणि ततः प्राह



जन्मा० यशोदादेवाकं मधुरयागिरा ॥ २१ ॥ अहमेव प्रदास्यामि तुभ्यं कन्यां सुता ॥  
 ५३ ॥ र्थितः सत्यं सत्यं ददेक न्यामित्याह च सुता र्थिनी ॥ २२ ॥ कंसो न्याममरा दु  
 ष्टः प्रतिहारं सपद्यति विद्यते देवकी कुत्र गृहे सिन्धेव दृश्यते ॥ २३ ॥ त  
 तः प्राह प्रतिहारो देत्यस्याग्रे वराकवत् यमुनां हि गता प्रसा विस्तीर्या  
 र्थं देवकी सुभा ॥ २४ ॥ प्रतीहारवत्तः सुत्वा कोपं च केततो सुरः हृतत्वं  
 गच्छतत्रैव देवकी पत्र तिष्ठति ॥ २५ ॥ तत्रागतं सदा वाप्यस्त्रपमेव दि  
 द्याते नैव देवकी दृष्ट्वा वाक्यमेतदुवाच ॥ २६ ॥ किमर्थं हि भगि न्य ॥

दामः

३



३ आगतासीतितद्वदइत्युक्तैकंसदैत्येदेदेवकीवाक्यमश्रवीत् ॥२७॥ ज  
 लार्थमागताहं वपानीयं नास्ति मे गृहे इत्युक्ता देवकी भार्जुन गृहे वैवस  
 मागता ॥२८॥ आगतस्त्वगृहे कंसः प्रतीहारमप्याब्रवीत् रक्षितव्या  
 त्वया ज्यैष्ठ्याम्बु गृहाभ्यंतरे स्थिता ॥२९॥ स्वयमेव ततो रक्षतस्याः  
 कारयतीह सः गृहमध्ये स्वसाक्षिणा तालकैरपि यं प्रिता ॥३०॥ दैत्या  
 नि के शिता दारैश्च लमद्गुरपाणा यः एवं वै तेषां पित्वा तु गते वै निजं सं दि  
 रे ॥३१॥ न स्वर्णं ति दिवा रात्रौ एवं रक्षंति देवकीम् सिंह रासि गते सूर्ये गग



अना० ने जलदाकुले ॥ ३२ ॥ मासिभाद्रपदे द्वात्रिंशत्तमपक्षे द्वितीये तिथि के प्राशं के वषरा  
 ॥ ४ ॥ शिष्येन भूतत्रे रोहिणीयुते ॥ ३३ ॥ बुधे सौभाग्यसंयुक्ते द्वितीये तिथि विधुदये  
 कस्तु जेनामरे द्वात्रिंशत्तमपक्षे द्वितीये तिथि ॥ ३४ ॥ कस्तु म्मावतो वारं सुतं  
 तास्मिन् भूतिः ॥ भवतः ॥ मर्यादा गता सदा दैत्या वारं स्याः दस्तु पाणयः ॥  
 ३५ ॥ उत्थितो वसुदेवः प्रगते भ्यासे स्निग्धस्तदा उवाच देवकी चार्धम  
 तीरं प्रति सत्वरम् ॥ ३६ ॥ देवकुवाच ॥ उतिष्ठ व्रजं भीष्माग्निं पुत्रमादा  
 पवानकम् नंदस्य गोकुले रम्ये प्रशोदा वै ददस्ततम् ॥ ३७ ॥ यशोदायाः

रासः  
 ४



सुता जाता तदर्पयादव स्वयम् गतः सदेवकी भर्ता पुत्रमादाय सत्करम् ३८  
 यमुनायां गतो मार्गे पूर्णं पां बहू मिर्जलैः तां दृष्ट्वा जलं पृणीं वसुदेवः सुवि  
 स्मितः ॥ ३९ ॥ उवाच मधुरं वा कं मम मृत्यु भविष्यति पुत्रस्यास्य संदेहा  
 दिदा कीं समुपास्थित ॥ ४० ॥ इति संवित्य बहुधा प्रविष्टो यमुनां नदीम् क  
 स्मा धि स्पर्शनादेव सरिदल्य जलाभ्युत् ॥ ४१ ॥ क्षणमात्रं गतस्तत्र लं  
 धितयमुना तदा गतः ॥ सर्वकुले चाप्यनन्दस्य गृहसन्निधौ ॥ ४२ ॥ य  
 शो गे ततो गत्वा बालकं सप्तमिर्नतः यथा प्रदत्ता दुहिता स्वयाकं प्रति  
 दा

गो २



जन्मा० ॥ ८३ ॥ पुनरेव समायातः कन्यामादाय सत्वरम् दुर्बलं च मुनोत्तं ।  
 (५१) च्यमपुश्यां समायातः ॥ ८४ ॥ देवकौ तु ततः कन्याभ्रातृन समार्थता  
 ततः प्रभात समये उत्थितो दानवैश्वरः ॥ ८५ ॥ क्रोधमास्था यकं सारथः  
 प्रतीहारमप्याब्रवीत् देवक्या पश्य किं जातं ततो मम निवेद्यताम् ॥ ८६  
 ॥ इति श्रुत्वा प्रतीहारो देवकीपुरतो गतः दृष्ट्वा तु देवकी तेन नन्दोत्तं च  
 मुहुर्मुहुः ॥ ८७ ॥ निवेदिता यै देत्या यकं न्याजाता तिशोभना तव स्व  
 त्तमहा राजत्वया सां दातुमर्हसि ॥ ८८ ॥ कंसं कोप्य समा विष्टः प्रतीहा

रामः

(५१)



रममाव्रवीत् कोलकोनामरजकस्तस्मैकन्याप्रयच्छे ४८ प्रह  
 रार्थप्रतिहारततस्तेनैवतत्कृतं ४९ त्वकराभारजकः कन्यापश्यति  
 निःक्षिपेत् ५० साचकन्याहरेर्मायावाकुश्रोत्यात्मवेगतः ग्रंतरिक्षेण  
 तावाक्यंविद्यु ममाव्रवीदिदम् ५१ बालकोविद्यतेतत्रनन्दजोप  
 ग्देवरे तस्यमृत्युश्चदेत्यस्यकंसारव्यस्यभविष्यति ५२ कृत्स्नरूपी  
 जगन्नाथः स एवदिनसंशयः ग्रहंचैवमवीनामतस्यमायाजग



अमा.  
॥६॥

दुरेः ॥६॥ इत्युक्त्वा सा गता स्वर्गे कंसः सुप्रावतां गिरम् अतीव खिन्नया  
विषीनन्द गोप गदं प्र ति ॥६॥ तेन स्निग्धे वितातस्य मृत्यवे सन्नया प्री  
नी गता सा वात्तका चाय सन्नया नर्वकारै ॥६॥ वात्तकं चायमां मु  
चक्र सक्तस्तेत्युवाच ह मो वितावत दत्तेन विह्वला सा यदा सम्भ्रुत ॥  
६॥ ततः सा भ्रु गता तत्र विद्यते दान वे श्वरः ततः कंसेन दुर्ध्रुवा आ  
द्येन प्रेषितं स्तदा ॥६॥ वाधा र्थं सर्वसुदेवस्य गतस्तत्रैव सन्निधौ ॥

रामः  
६



सहस्रो ब्रह्मणः पितृना नंद गोपस्य चागतः ५८ उवाच ब्राह्मणं चायममपुत्रोऽपि  
 विद्यते अस्य रता त्वया कार्यो गृहस्य च तथा द्विजः ५९ न लार्थं हि गमिष्यामि यमु  
 नायामहं द्विजः ततः स बालकं हंतुमुद्यतो भूद्विजोत्तमः ६० तदा बालेन चो  
 स्यात्तद्वत्तं दधिभाजने प्रदोषं वासुदेवेन ततो वक्तुं न निस्सरेत् ६१ नंद प  
 ती तथा याता दृष्ट्वा ब्राह्मणं वक्तुं कम्दुग्धिभांडे च कोप्येन ब्रह्मणं वाक्यम  
 ब्रवीत् ६२ किं कृतं भवतां चैव दधिपा च तत्कृतम् तुभ्यं किंचिन्नदास्यमि



जन्माष्टमी. रघिनीः कासितं तदा ६३ ततो यत्नेन महता विप्रस्य बहु निर्जनैः निः सारया मास शिरो  
६० ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ६४ मो ब्राह्मण महत्कथं जातं तव महामते भोजनं कुरु विप्रेंद्रपु  
६५ नर्गैर्यथा सुखमू ६५ एवं कर्मेन कर्तव्यं जन्म प्रभृति मोदिज इति श्रुत्वा य सोदाया  
वचनं लज्जितो दिजः ६६ आज्ञां प्राप्य पुनर्हव्यो जगाम मथुरां त्वरम् आगत्य चाह  
दिजः कंसं न चासौ बालको हरिः ६७ त्रे लोके भगवानेव स्वमेव न शंशयः  
कंस त्वामेष भगवान् वधिष्यति न शंशयः ६८ काकं प्रस्थापयामास दैत्येन साव ७



(प्री०)

यनकर्षणे ततः काको गमन्तुर्गो कुले कस्म संनिधौ हृत् ७० निवेश्य च शनैस्तत्र  
कराभ्यां नेत्रमस्मृतं तदा कस्मेन हस्तेन काकस्य चरणौ धृतौ ७१ कृताः  
दृढवस्थेन काको निधनमाप्नुवान् एवं हि बहुवस्तेन उपादेव नाकः ७२ कथं मृत्युर्भवेन्नच  
कस्मन् धार्यैतस्य मृत्युः कथं भवेत् ७३ कथं मृत्युर्भवेन्नच एवं संचिंत्य बहुधा प्रतीहारमथाववीत् ७४ नंदम  
प्यानयादिपुं गत्वा तत्र समागतः इति श्रुत्वा प्रतीहारं प्राप्य आमास नंदकम् ७५



जन्माष्ट. ततस्तस्मै रदौ चानां परिजातान् समानय अन्यथा त्वं बधि व्यामि इति ये निष्प्रि  
 (८) तामतिः ७५ एवमस्त्विति तेनोक्तं गतो यत्नगृहं प्रति इदं निवेदितं तेन भार्ययाः पु  
 रतः सः ७६ इदं च श्रुतवान् कृष्णः क्रीडन्सहवाले वैः प्राहाय कंडुकं कृष्णो  
 या यमुना यथा हि पत्न ७७ स्वयंपतितस्तत्र पाताले च स्वयं गतः तत्र तिष्ठति ना  
 जेंद्रः काली यो नाम विष्णुतः ७८ अथ श्री धरनामा हि जो पाते महामना वा  
 वर्तिते च यशोदाय तव पुत्रं प्रतापि ७९ पतितो यमुना मध्ये कंडुकेन

शीत.  
 (८)



सहस्रवयम् इति श्रुत्वा यशोदा वै मुक्तकेशातिवेगतः ॥ ८० ॥ गता च यमुना  
 तत्र विद्यते सूर्य्यपुत्रिका ॥ यशोदेवा च ॥ यद्यहं बालकं पश्ये तद्देवय  
 मुने शुभे ॥ ८१ ॥ प्राप्ते भाद्रपदे मासे करिष्ये रोहिण्यष्टमी दुर्लभं जान्ह  
 वीर प्राणं गत्वा पिंडं च दुर्लभम् ॥ ८२ ॥ एकादशी व्रतं तद्दुर्लभं रोहि  
 ण्यष्टमी अश्वमेधसहस्राणि वा जयेद्यशताभिः ॥ ८३ ॥ तीर्थानि स  
 र्वानानि व्रतानि सर्वानि च ॥ कृत्वा यफलमाप्नोति कृत्वा च म्यातदे  
 क



जन्माद्यः वतु ॥ ८४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ कथयस्व मुनि प्रेष्टुवाल्मकेन तु यत्कृतम् आ  
 मीमहात्मः जम्यैव पातालं प्राप्य मानजं लाशये ॥ ८५ ॥ नारद उवाच ॥ अहिं  
 ॥ ८५ ॥ मेवरं वाक्यं तत्र तेन च यत्कृतं वाल्मकेन च कस्मै न नागराजेन स्वयम्  
 ॥ ८६ ॥ नागैर्द्रस्य ततः पत्नी प्राह तं वाल्मकं प्रतिकृत आगम्य ते भद्रं कि  
 मर्थं च कथं त्विह ॥ ८७ ॥ अतर्क्य डाकता किंतु द्रव्यं तत्रैव हरितम् ॥  
 कंकणं मुकुटं वापि हारं वा मणिं निर्युतम् ॥ ८८ ॥ अहीत्वा स्त्वगृहं ग

रामः  
 (८५)



७२

च्छे शो घं पावनं नमो गति काली यो नाम स पर्णं निष्प्रयं भक्षयिष्यति ॥  
 ८८ ॥ वालक उवाच ॥ अणुवाले हि मद्रा कं वदं मिह माहृतः का  
 लीयस्य शिशो घृते कंस दारेण हारितं ॥ ८९ ॥ को प्रमाना तदा सा च भ  
 तीरं वाक्यमव्यवीत् ॥ किं शेषे राजना ॥ गेन्द्रज हेशतुः समागतः ॥ ९० ॥  
 ॥ उत्प्रेतस्यो पिना गेन्द्रो युपु ध्ये वालकेन सह सुवर्णं यापितः कसः स  
 स्मारग रुडं तदा ॥ ९१ ॥ विहं सं जतं त्रैल आयात तत्स्थणा द्वरिम् ॥ आ



जन्माष्टः सत्यगुरुदंतेन निर्जितः कालियस्तदा ॥ १३ ॥ कंसो प्रमितिं तात्वा कालीयः  
 मीमांसात्मः प्राणायामितः पारिजातो भद्रवान्येयुष्याणि सुकृदनिव ॥ १४ ॥ प्र  
 ॥ १० ॥ = क्षियमुकतेतस्य आरुहो ह स्वयंतदा प्रस्थितः स्वयंहं कंसः संत्यज्य गुरु  
 डः तदा ॥ १५ ॥ कालीयस्ततः कालाजल्यस्तनामुहुर्मुहुः अहमेव न जी  
 ना मि विस्मृत्वां भुवने प्रवरम् ॥ १६ ॥ रक्षरक्षं जगन्नाथः भर्तारं त्यज मोह  
 रे ॥ कंस उवाच ॥ कंसो वाममहोदैत्यः पुरतस्तस्मै सपिणि ॥ १७ ॥ नीत्वा त  
 रामः ॥ १० ॥



स्यमिमोक्षेहभर्तारंतत्रभोग्निमीम्सत्यमेवमयो कंते गच्छत्वं स्वयहंततः ॥ ए  
 ८ ॥ प्रसिपतो यमुनामधेः सत्सर्गस्तथा कालीयस्य तु रावेन वै  
 लोकां कं पितंतक्ष ॥ ए ॥ मधुरां नगरीं प्रापः कंसो यप्रज्जेकतिष्ठति  
 पुष्याणि जततो दत्वा यन्नगो मोक्षितस्ततः ॥ १०० ॥ यमुनामध्यमास्था  
 यगतः स र्गस्ततोऽहं कं पि विस्मया विष्टस्तदा भद्रद्विक्तो नमः ॥ १०१  
 ॥ हर्षयुक्तस्तदा कुसुमः समाप्तो गोकुलंतदा यशो हर्षसंयुक्ता उत्साह



प्रतिसत्त्वाम् संगममिंततः कृत्वामस्य पुत्रवकारतः आहूरो गो कुलंग त्वानं  
दस्याग्ने निवेद्य च १०५

अन्माद्यु॥  
मोमहात्म.

रक्त तवां वदून् १०२॥ गीतं वृत्यं च वादि अतदा भूदो कुले मृनेह  
वयुतासदा लोका आगते बालकः भवेन्न १०३ इन्द्र उवाच विंक्ते  
॥ ११॥ = तितदा कृष्ण श्रुति तंतस्य मे वद नारद उवाच कं सत्सु प्रपित सेवलोके  
ने कुले गत्वा नंदं दत्वाग्ने निवेद्य च ॥ १०४ कृष्णश्च वत्स देवश्च मथुरांग  
स्तत्स्वयं मलयुक् अतः तं कं संतव पुत्रश्च पश्यतु १०५ अतः च्छुत्वा रामकृष्णः  
तदा कृष्णः स गोपौ मथुरांगतः मथुरायां पुरे रम्ये यमनापा।



तुरङ्गिणो ॥ १००८ ॥ गोबुध्निलितस्तत्रवलदेवेनसंयुतः रजकंतुतलोहत्वावसं  
 नीत्वामानोहरं ॥ १००९ ॥ सुदामानंवरंदत्वाकंसद्वारमुपागमत् हतः क्वल  
 पापीडोधनुर्भंगस्तथाकृतः ॥ १०१० ॥ लोकाः सन्दर्शयामासमल्लपुङ्ग  
 मनोहरम् कंसभ्रातामहातेजाश्चाणूरोनामविष्णुत ॥ १०११ ॥ मल्लपुङ्गस  
 मायातस्तेनतुल्योऽनार्दनः युद्धं प्रवर्तितं शतैस्तपोस्तत्रैवमल्लयोः  
 ॥ १०१२ ॥ तुमत्तशब्दसंघोषकंसः केशी च पश्यति कंतयादंततोदत्वाचाणू



अन्ना.  
॥१२॥

तेनिहयुधि॥१२॥ विख्यातपुत्रतयाके शीकंसभाता महावलीकोयेकं निह  
तोदैत्यः संग्रामेके शवेन च १३ मल्ले सुधिंततो हत्वा वलदेव सप्या पुनः  
अनाशं संतिवैकं संदैत्येन्द्रे निहते संतिवालेन हतोदैत्यः किंत्वेतमहुमु  
तम् ॥१४॥ कोयेन महता विष्टकं सोभ्रुतत एव सः प्रतीहारं समारूप प्रा  
हेत प्रात्स्लोचनः ॥१५॥ दैत्यानां रूपता नृतः शस्त्रास्त्रविद एव च ततः  
सर्वे महादैत्याः खड्ग मृत्वा सिपायः १६ आनां प्राप्य समापाता युद्धे

वस  
१२



कृविशारदाः ॥ कं स उवा<sup>च</sup> ॥ यद्वं कुर्वन्तु मो<sup>दे</sup>त्याः सर्व एव ममा सया ॥ १७ ॥ अने  
 न सह क्लृप्तेन प्र<sup>प</sup> ष भो युद्धको विहाः ततस्ते युयुधुः सर्वे शक्ता स्तेर्युद्ध  
 मीदां ॥ १८ ॥ क्लृप्तेन सह विराश्रुततः सस्मारुके शवोगरुडं पूर्व मित्रं च वलदे  
 वं च माधवः ॥ १९ ॥ चक्रं सुदर्शनं तद्वत्सर्व देहं च वा सर्वं अप्यापातो वलः  
 शक्र गरुडश्च तथा गतः ॥ २० ॥ आरुह्य गरुडं क्लृप्तं चक्रमादाय सत्वरम्  
 के पां चिद्वहवच्छिन्नग्रीवास्तप्यापरे ॥ २१ ॥ शिरांसि च वेतुरन्येषामन्ये



अन्ना.  
॥९३॥

मध्येविदारिद्रः एकवाहूक्षिन्नरणाः केचित्तत्रविधाकृतां ॥२२॥ कस्तेन च  
कहस्तेन वत्तदेवेनैवैहनाः सुशलेन हस्तेनैव नित्ताः पतिता भुवि ॥  
२३॥ माद्ये मासेतुसंप्राप्ते सप्तम्यं सितपक्षके सूर्यस्योदयबेलायां  
मृत्युस्सर्वः सुरासदा ॥२४॥ श्रीकृष्णवाच ॥ तिष्ठ तिष्ठ महादैत्यकंस उ  
वसुधातुराः इत्युक्त्वा सुदेवीय्यकोपमानो महितले ॥२५॥ शिरोरुहैः  
समादाय कंसं दैत्ये पुरंतदुभामयित्वा च निक्षिप्तो गतासुः सो भवेत्



जन्मः ॥ १४ ॥ हतेकं सोमहादेत्ये शब्दस्तुमलोऽभक्तल्लोकाः सर्वसमागत्यवासुदेव  
 जयन् ॥ २१ ॥ संपूर्णतु कर्णोऽमुत्वा मानकः रुक्मजन्मनि सर्वपापविनि  
 मुक्तो लभते परमां गतिम् ॥ २२ ॥ इति श्रीरत्नाकरे पद्मपुराणे श्रीक  
 ॥ संवत् १९३२ ॥ प्रावणर्मसे पुन्ये पक्षे ॥  
 समजन्माष्टमीवृत्तकथासमाप्ता ॥ रामः ॥ लिपीकृतं बुसिलालेन ॥ रामः  
 पुस्तकं बुद्धिदायकम् ॥ रामः शिवायनमः गणेशजीमहारज ॥ पार्वती ॥  
 ॥ १४ ॥







